

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Når det præciseres, at man godt kan arbejde på nærradio, hvis der er tale om noget, der ellers ikke ville være lønnet arbejde, så kan man vel ikke vise mere positiv interesse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal også sige til hr. Kaj Poulsen, at dette her ikke er en Årshushistorie. Det er startet i Kalundborg og er altså kørt rundt om Århus og er også nået til Sønderjylland, så det kører altså mange steder.

Dette her er ikke ligetil. Jeg tror, det var allerede i oktober-november måned, at jeg rejste problemstillingen over for ministeren og spurgte, om vi ikke kunne få en præcisering. Så får jeg at vide, at præciseringen skulle være god nok, men det synes jeg ikke den er, når der er så mange mennesker, der henvender sig til os. Jeg ved godt, at dette her ikke er noget nemt problem at løse, for hvor der er tale om, at folk kan få et lønnet job, skal andre naturligvis ikke tage det som fritidsarbejde; det er jo slet ikke det, der er meningen. Men vi har et forsøg, som går ud på, at folk skal komme ind fra gaden og lave udsendelser, og man kan anstændigvis ikke sige til en gruppe mennesker, at de, fordi de er arbejdsløse, ikke skal kunne komme ind fra gaden og lave udsendelser på lige fod med alle andre. Det er præcis den problemstilling, vi står i i øjeblikket, så det, der egentlig skal afklares, er det, der står i bemærkningerne:

»Spørgsmålet er så, hvorvidt arbejdet med nærradio- og lokal-TV-forsøgene er at betragte som arbejde i arbejdsløshedsforsikringslovens forstand, og hvorvidt det ville kunne udbydes som egentligt lønarbejde.«

Det er det, dette her drejer sig om, og det er det, vi skal have en præcisering af på en eller anden måde, for det er ikke særlig præcist, sådan som det er.

Jeg synes, at det er rart, at både de konservatives ordfører, hr. Per Stig Møller, og fru Hanne Severinsen egentlig godt kan se, at der er nogle ting, vi trænger til at få afklaret, og gerne vil være med til at lave et afklaringsarbejde.

Jeg vil på den anden side også udtrykke forståelse for det, som hr. Kaj Poulsen siger, for der er en anden side af det her, nemlig

den side, at arbejdsløse kan drysse ind på forskellige job og lave nogle ting, som andre egentlig kunne få et lønnet arbejde ud af, hvis det blev sammenstykket til et helt job. Det er altså ikke helt uproblematisk, men de bemærkninger, der er faldet, tyder på, at vi kan få afklaret det noget bedre, end vi hidtil har kunnet. Det, jeg har syntes var så vigtigt, var, at man ikke fik lagt sig fast på et sådant synspunkt i disse sager, at man f.eks. ikke kunne lave lokalradioforsøg, nærradioforsøg o.lign. som jobskabelse. Hvorfor skulle man egentlig ikke forsøge at lave det som jobskabelse? Men når man gjorde det, kunne man jo komme frygteligt i klemme, hvis det betød, at arbejdsløse ikke måtte lave disse ting, så der er altså brug for, at vi får det nærmere præciseret.

Men generelt trænger der til at ske nogle præciseringer af rådighedsbegrebet. Jeg har for nylig fået et ministersvar, hvori det hedder, at arbejdsløse kvinder ikke vil få trukket i dagpenge, hvis de passer deres børn selv. Det vil sige, at det at passe sit eget barn, som muligvis er blevet smidt ud af en daginstitution, ikke bliver betragtet som lønnet arbejde, men hvis en arbejdsløs laver en 2 timers udsendelse i lokalradioen, i nærradioen, skal det fratrækkes. Så er der altså noget galt i hele vores opfattelse af, hvad der er vigtigt og hvad der er uvigtigt her i tilværelsen. Jeg synes, at hele rådighedsbegrebet trænger til, at vi får kigget noget nærmere på det.

Estrup (RV):

Det plejer at være et sikkert tegn på, at der er ugler i mosen, når højre og venstre side i denne sal, fremskridtspartiet og VS, forener kræfterne, men det er ikke nemt at få øje på hverken ugler eller mose i det foreliggende beslutningsforslag. Jeg synes, der langt hen er tale om sund fornuft, som rækker ud over de politiske meningsforskelle.

I det radikale venstre er vi positivt indstillet over for, at radio- og TV-aktiviteter som de her nævnte opfattes som fritidsarbejde, der ikke påvirker dagpengereetten. På linje med højskoleophold er der tale om aktiviteter, som kan give et udviklende indhold i en ellers inaktiv ledighedsperiode.

Såfremt der ikke er tale om, at de ledige tager arbejdet fra andre, som det er præciseret i forslaget bemærkninger, og så længe